

[Arbejds- og Socialministeren.]

og 6 Kr. 20 Øre for Ikke-Forsørgere med over 8 Aars Medlemstid; samtidig vilde Børnetillæggene bortfalde.

Da Arbejdere og Tjenestemænd heller ikke i Aar har faaet en Regulering, der svarer til Prisstigningen, staa vi over for det samme Spørgsmaal som i Fjor, og Regeringen er af den Opfattelse, at det vil være rigtigst at gaa videre efter Linien fra de tidligere Love, jeg har nævnt. Det foreslaas derfor, at Reguleringsbestemmelsen i Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 3, træder ud af Kraft for Finansaaret 1942—43, at det tillades Arbejdsløshedskasserne at foretage en begrænset Regulering, og at Børnetillægget bevares.

De nye Maksimalsatser, som Arbejdsløshedskasserne herefter faar Tilladelse til at udbetale, er som i Fjor fastsat saaledes, at der gives de arbejdsløshedsunderstøttede en begrænset Dækning for Prisstigningen, der dog er lidt større, end hvad der efter den sidste Lønregulering er ydet til Arbejdere og Tjenestemænd.

De højeste Dagpengebeløb i Arbejdsløshedskasserne bliver efter Forslaget 6 Kr. for Forsørgere, 4 Kr. 60 Øre for Ikke-Forsørgere med mindre end 8 Aars Medlemstid og 5 Kr. 30 Øre for Ikke-Forsørgere med over 8 Aars Medlemstid.

Børnetillægget foreslaas ydet med samme Beløb som hidtil, altsaa 30 Øre pr. hjemmenværende Barn pr. Dag, dog ikke over 1 Kr. 20 Øre daglig.

Det har været overvejet, om man ikke ogsaa skulde regulere Børnetillæggene, men man har fundet det rigtigere at bibeholde de gældende Beløb, saaledes at de videre Bestræbelser for at sikre Børnene og de børnerige Familier fortrinsvis sker gennem saadanne Foranstaltninger, som direkte kommer Børnene til gode. Saadanne Foranstaltninger er allerede iværksat paa forskellige Omraader; jeg kan henvise til Skolebespisningen og de forskellige Rabat- og Kortordninger.

Med Hensyn til Afholdelsen af de forøgede Udgifter følger Forslaget ligeledes den samme Linie som Lovene af 17. December 1940 og 31. Marts 1941. Principielt skal Arbejdsløshedskasserne selv afholde Udgifterne af deres Kontingenter og det ordinære Statstilskud, men det foreslaas at give vanskeligt stillede Kasser et Tilskud paa 70 pCt. af de Merudgifter, de faar i Forhold til Udgifterne pr. 1. April 1940 ved at forhøje Satserne og ved at yde Børnetillæg.

Man gaar her samme Vej som ved de

tidligere Love. De Kasser, hvor Gennemsnitsfortjenesten i Aaret 1940—41 har ligget paa 3 200 Kr. eller derunder, og hvor den gennemsnitlige Ledighed mindst andrager 20 pCt., faar en Ret til Tilskuddet paa 70 pCt., medens der for andre Kasser, hvis økonomiske Forhold medfører betydelige Vanskeligheder ved at foretage de Forhøjelser, der her er Tale om, og ved at yde Børnetillæg, ligesom efter Loven af 31. Marts 1941 stilles 1 Mill. Kr. til Raadighed. Dette Beløb fordeles af Arbejdsministeren efter Indstilling fra Arbejdsnævnet og efter Samraad med Arbejdsdirektøren.

Med Hensyn til Udgifternes Størrelse skal jeg sluttelig oplyse, at det i Ministeriet er beregnet, at der vil gaa 19 Mill. Kr. til Tilskud til de vanskeligt stillede Kasser; Kommunerne afholder $\frac{1}{3}$ af dette Beløb eller ca. 6,3 Mill. Kr. Statens Udgift skulde herefter blive 12,7 Mill. Kr., men hertil kommer 3 Mill. Kr. som Tilskud til Arbejdsløshedsfonden, for at denne kan blive i Stand til at yde de sædvanlige Tilskud til Fortsættelseskasserne. Statens samlede Udgifter bliver da 15,7 Mill. Kr.; heraf udgør 3,3 Mill. Kr. Tilskud til den Forhøjelse af Dagpengesatserne, som vi tillader Kasserne at foretage pr. 1. April i Aar, medens Resten skyldes en Videreførelse af den i Fjor gennemførte Ordning.

Idet jeg med Hensyn til Enkelthederne i øvrigt skal henvise til Bemærkningerne, anbefaler jeg ogsaa dette Forslag til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Anden Næstformand (Westermann):

Jeg giver endelig Ordet til Indenrigsministeren, for at han kan fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til midlertidig Lov om Ændring i Lejeloven.*

Den i Fjor gennemførte midlertidige Huslejelov, som er gældende til 1. April 1942, foreslaas i Forslaget forlænget, saaledes at Adgangen til Lejeforhøjelse og Opsigelse bortfalder for endnu et Aar, medens der som hidtil gives Mulighed for Lejeregulering ved Genudleje i Tilfælde, hvor den hidtidige Leje paa Grund af Hensyntagen til særlige Forhold har været særlig lav.

Boligknapheden begynder at gøre sig gældende med Styrke. I Provinsen er Forholdene mange Steder overordentlig vanskelige, og i Hovedstaden er Antallet af ledige Lejligheder faldet meget betydeligt siden i Fjor. Som Forholdene ligger, har